

върху „вечното“ – изключително бързо се генерализират оценки-те на оперативната критика.

5. Вж. **П. Рикьор**. Теория на интерпретацията: нарастващият смисъл. – Бюлетин на СБП, №5–6, с.100.

6. Позоваваме се на П.-Рикьоровата опозиция **език – реч** (вж. **П. Рикьор**. Цит. съч., с. 82), която, от своя страна е надградена върху опозицията на **Ф. Сосюр**. Вж. **Ф. Сосюр**. Курс по обща лингвистика. С., 1992, с. 126 – 130.

7. Ще посочим само някои от многото публикации на д-р **Кръстев** („Тенденцията и тенденциозната литература“. – сп. „Мисъл“, XIII, 1903, кн. 2 (с.98-106); кн. 4 (с. 277-285) и кн.5 (с.356-369)), на **Б. Ангелов** („За уличната сензационна литература“. – сп. „Мисъл“, XIII, 1903, кн.3 (с.181-192)), предговора на **П. П. Славейков** към „Стихотворения“ от **П. К. Яворов – 1904** – всички рязко очертаващи именно такива демаркационни линии и манифестиращи обособяването на художествената литература.

8. В подкрепа на това да припомним красноречивия пасаж от „Душата на художника“ (1899): „Без мироглед (Weltanschauung) художникът не само че може, но и няма никаква нужда от него, освен в случаи, когато има прека цел, чрез образи да извади на свят борба на мирогледи, както е в Гьотевия „Фауст“ или „Ахасфер“ на Хамерлинг. Цит. по **П. П. Славейков**. Съчинения. Т. 2. С., 1966, с. 13.

9. **Речта** в критическите текстове от началото на века е по-скоро правило, отколкото изключение. Драстичен пример в този смисъл е книгата „Критици“ (1910) на **Ю. Маринополски**. Тук **речта** на критика е преминала в открито обругаване на представителите от кръга „Мисъл“.

10. В „Блянове на модерен поет“ (1903) **П. П. Славейков** прави следното уточнение: „И чудното е, че той, който само до онзи ден „опяваше“ и чиито творения не даваха никаква надежда, че от него ще излезе нещо, – днес оставя зад себе си всички онези, на които някога се е възлагало много.“ Вж. **П. П. Славейков**. Цит. съч., с. 252.

11. **М. Фуко**. Цит. съч., с. 28 – 29.

12. Вж. **Г. Тиханов**. „На острова на блажените“ и културните асиметрии на ранния български модернизъм. – В: